

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 22ας Ιανουαρίου 2014*

«Κανονισμός (ΕΕ) 236/2012 — Ανοικτές πωλήσεις και ορισμένες πτυχές των συμβολαίων ανταλλαγής πιστωτικής αθέτησης — Άρθρο 28 — Κύρος — Νομική βάση — Εξουσίες παρεμβάσεως που απονέμονται στην Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών σε εξαιρετικές καταστάσεις»

Στην υπόθεση C-270/12,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η οποία ασκήθηκε στις 31 Μαΐου 2012,

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο από τον A. Robinson, επικουρούμενο από την J. Stratford, QC, και τον A. Henshaw, barrister,

προσφεύγον,

κατά

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εκπροσωπούμενου από τους A. Neergaard και R. Van de Westelaken, καθώς και από τις D. Gauci και A. Gros-Tchorbadjiyska,

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τους H. Legal και A. De Elera, καθώς και από την E. Dumitriu -Segnana,

καθών,

υποστηριζόμενων από:

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από τον A. Rubio González,

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τους G. de Bergues, D. Colas και E. Ranaivoson,

την **Ιταλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τον F. Urbani Neri, avvocato dello Stato,

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους T. van Rijn, B. Smulders και C. Zadra, καθώς και την R. Vasileva,

παρεμβαίνοντες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, K. Lenaerts, αντιπρόεδρο, A. Tizzano, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), M. Ieșić, E. Juhász, A. Borg Barthet, C. G. Fernlund και J. L. da Cruz Vilaça, προέδρους τμήματος, Γ. Αρέστη, J. Malenovský, E. Levits, M. Berger, A. Prechal και E. Jarašiūnas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Jääskinen

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Ιουνίου 2013,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας με την προσφυγή του ζητεί την ακύρωση του άρθρου 28 του κανονισμού (ΕΕ) 236/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, για τις ανοικτές πωλήσεις και ορισμένες πτυχές των συμβολαίων ανταλλαγής πιστωτικής αθέτησης (ΕΕ L 86, σ. 1).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Η Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών (ΕΑΚΑΑ) συστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1095/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/77/ΕΚ της Επιτροπής (στο εξής: κανονισμός ΕΑΚΑΑ).
- 3 Κατά τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΕ) 1092/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη μακροπροληπτική επίβλεψη του χρηματοοικονομικού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη σύσταση Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Συστημικού Κινδύνου (ΕΕ L 331, σ. 1), η ΕΑΚΑΑ αποτελεί μέρος του Ευρωπαϊκού Συστήματος Χρηματοοικονομικής Εποπτείας (ΕΣΧΕ), σκοπός του οποίου είναι να εποπτεύει το χρηματοοικονομικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 4 Ο κανονισμός (ΕΕ) 1093/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/78/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331, σ. 12), και ο κανονισμός (ΕΕ) 1094/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, για τη σύσταση Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων), την τροποποίηση της απόφασης αριθ. 716/2009/ΕΚ και την κατάργηση της απόφασης 2009/79/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 331, σ. 48) έθεσαν στη διάθεση του ΕΣΧΕ την Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών και την Ευρωπαϊκή Αρχή Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων, αντιστοίχως. Το ΕΣΧΕ αποτελείται επίσης από τη Μεικτή Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Εποπτικών Αρχών και από τις αρμόδιες ή τις εποπτικές αρχές των κρατών μελών.

- 5 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού ΕΑΚΑΑ ορίζει ότι η ΕΑΚΑΑ «ενεργεί στο πλαίσιο των εξουσιών που της εκχωρούνται από τον παρόντα κανονισμό και στο πλαίσιο του πεδίου εφαρμογής [κάθε] νομικά δεσμευτικής πράξης της Ένωσης με την οποία ανατίθενται καθήκοντα στην Αρχή».
- 6 Με τα άρθρα 8 και 9 του ανωτέρω κανονισμού προσδιορίζονται τα καθήκοντα και οι εξουσίες της ΕΑΚΑΑ. Αυτά περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τη λήψη ορισμένων αποφάσεων που απευθύνονται σε αρμόδιες εθνικές αρχές και σε συμμετέχοντες στις χρηματοοικονομικές αγορές.
- 7 Το άρθρο 9, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«5. [Η ΕΑΚΑΑ] μπορεί προσωρινά να απαγορεύσει ή να περιορίσει ορισμένες χρηματοοικονομικές δραστηριότητες που απειλούν την εύρυθμη λειτουργία και την ακεραιότητα των χρηματοοικονομικών αγορών ή τη σταθερότητα ολόκληρου ή μέρους του χρηματοοικονομικού συστήματος της Ένωσης, στις περιπτώσεις που καθορίζονται και υπό τους όρους που θεσπίζονται στις νομοθετικές πράξεις στις οποίες παραπέμπει το άρθρο 1 παράγραφος 2 ή, εφόσον απαιτείται, σε περίπτωση κατάστασης έκτακτης ανάγκης, σύμφωνα και με τους όρους που θεσπίζονται στο άρθρο 18.

[Η ΕΑΚΑΑ] επανεξετάζει την απόφαση στην οποία αναφέρεται το πρώτο εδάφιο ανά τακτά χρονικά διαστήματα και τουλάχιστον ανά τρίμηνο. Εάν μετά την παρέλευση ενός τριμήνου η απόφαση δεν ανανεωθεί, η ισχύς της λήγει αυτομάτως.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από [την ΕΑΚΑΑ] να επανεξετάσει την απόφασή [της]. Σε αυτήν την περίπτωση, [η ΕΑΚΑΑ] αποφασίζει αν θα εμμένει στην απόφασή [της] κατά τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 44 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο.

[Η ΕΑΚΑΑ] μπορεί επίσης να εκτιμήσει την ανάγκη απαγόρευσης ή περιορισμού ορισμένων μορφών χρηματοοικονομικής δραστηριότητας και, εφόσον χρειαστεί, να ενημερώσει σχετικώς την Επιτροπή προκειμένου να διευκολύνει τη θέσπιση οιασδήποτε απαγόρευσης ή περιορισμού.»

- 8 Ο κανονισμός 236/2012 εκδόθηκε βάσει του άρθρου 114 ΣΛΕΕ, το οποίο παρέχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την εξουσία να εκδίδουν μέτρα σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- 9 Κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού, αυτός ισχύει για τα ακόλουθα:
- «α) χρηματοπιστωτικά μέσα υπό την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 στοιχείο α) εισηγμένα προς διαπραγμάτευση σε τόπο διαπραγμάτευσης στην Ένωση, συμπεριλαμβανομένων των μέσων αυτών κατά τη διαπραγμάτευσή τους εκτός ενός τόπου διαπραγμάτευσης·
- β) παράγωγα τα οποία εμφανίζονται στο παράρτημα Ι τμήμα Γ σημεία 4 έως 10 της οδηγίας 2004/39/ΕΚ [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων, για την τροποποίηση των οδηγιών 85/611/ΕΟΚ και 93/6/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 93/22/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 145, σ. 1)] τα οποία σχετίζονται με χρηματοπιστωτικό μέσο του στοιχείου α), ή με εκδότη τέτοιου χρηματοπιστωτικού μέσου, συμπεριλαμβανομένων των παραγώγων αυτών κατά τη διαπραγμάτευσή τους εκτός ενός τόπου διαπραγμάτευσης·
- γ) χρεωστικούς τίτλους που εκδίδονται από ένα κράτος μέλος ή την Ένωση και παράγωγα που εμφανίζονται στο παράρτημα Ι τμήμα Γ σημεία 4 έως 10 της οδηγίας 2004/39/ΕΚ τα οποία σχετίζονται με ή αναφέρονται σε αυτούς τους χρεωστικούς τίτλους οι οποίοι εκδίδονται από ένα κράτος μέλος ή την Ένωση.»

10 Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού 236/2012 ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) ως “χρηματοπιστωτικό μέσο” νοείται κάθε μέσο αναφερόμενο στο τμήμα Γ του παραρτήματος 1 της οδηγίας 2004/39/ΕΚ·
- β) ως “ανοικτή πώληση” σε σχέση με μετοχή ή χρεωστικό τίτλο νοείται κάθε πώληση μετοχής ή χρεωστικού τίτλου που ο πωλητής δεν κατέχει κατά το χρόνο σύναψης της συμφωνίας πώλησης, συμπεριλαμβανομένης μιας πώλησης στην οποία κατά το χρόνο σύναψης της συμφωνίας πώλησης ο πωλητής έχει δανειστεί ή έχει συμφωνήσει να δανειστεί τη μετοχή ή τον χρεωστικό τίτλο για παράδοση κατά το διακανονισμό· [...]

[...].».

11 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει τα ακόλουθα:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, μια θέση που προκύπτει από οποιαδήποτε από τα παρακάτω θα θεωρείται αρνητική θέση σχετικά με το εκδοθέν μετοχικό κεφάλαιο μιας εταιρείας ή τους εκδοθέντες κρατικούς χρεωστικούς τίτλους:

- α) ανοικτή πώληση μιας μετοχής που εκδόθηκε από την εταιρεία ή ενός χρεωστικού τίτλου που εκδόθηκε από έναν κρατικό εκδότη·
- β) διενέργεια μιας συναλλαγής η οποία δημιουργεί ή σχετίζεται με χρηματοπιστωτικό μέσο διαφορετικό από εκείνο του στοιχείου α) όπου το αποτέλεσμα ή ένα εκ των αποτελεσμάτων της συναλλαγής είναι η παροχή χρηματοπιστωτικού πλεονεκτήματος στο συναλλασσόμενο φυσικό ή νομικό πρόσωπο σε περίπτωση μείωσης της τιμής ή της αξίας της μετοχής ή του χρεωστικού τίτλου.»

12 Το άρθρο 28 του ανωτέρω κανονισμού, με τίτλο «Εξουσίες παρέμβασης της ΕΑΚΑΑ σε εξαιρετικές καταστάσεις», ορίζει τα εξής:

«1. Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1095/2010, η ΕΑΚΑΑ με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, προβαίνει στα εξής:

- α) απαιτεί από τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που έχουν καθαρές αρνητικές θέσεις σε σχέση με συγκεκριμένο χρηματοπιστωτικό μέσο ή κατηγορία χρηματοπιστωτικών μέσων, να ενημερώνουν την αρμόδια αρχή ή να δημοσιοποιούν στο κοινό λεπτομέρειες για τις θέσεις αυτές· ή
- β) απαγορεύει ή επιβάλλει προϋποθέσεις στα φυσικά ή νομικά πρόσωπα να συμμετέχουν σε μια ανοικτή πώληση ή σε συναλλαγή η οποία δημιουργεί, ή συνδέεται με, χρηματοπιστωτικό μέσο διαφορετικό από τα χρηματοπιστωτικά μέσα που εμφανίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο γ), όταν η επίπτωση ή μια από τις επιπτώσεις της συναλλαγής είναι η εκχώρηση χρηματοπιστωτικού πλεονεκτήματος για το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στην περίπτωση μείωσης της τιμής ή της αξίας ενός άλλου χρηματοπιστωτικού μέσου.

Το μέτρο μπορεί ιδίως να εφαρμόζεται σε περιπτώσεις ή να υπόκειται σε εξαιρέσεις που καθορίζονται από την ΕΑΚΑΑ. Εξαιρέσεις μπορούν ειδικότερα να καθορίζονται ώστε να εφαρμόζονται σε δραστηριότητες ειδικής διαπραγματεύσεως και σε δραστηριότητες πρωτογενούς αγοράς.

2. Η ΕΑΚΑΑ λαμβάνει αποφάσεις σύμφωνα με την παράγραφο 1 μόνον εφόσον:

- α) τα μέτρα των στοιχείων α) και β) της παραγράφου 1 αντιμετωπίζουν απειλή για την εύρυθμη λειτουργία και ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή για τη σταθερότητα του συνόλου ή μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση και υπάρχουν διασυννοριακές επιπτώσεις και
- β) καμία αρμόδια αρχή δεν έχει λάβει μέτρα για την αντιμετώπιση της απειλής ή η αρμόδια αρχή (αρχές) έχει λάβει μέτρα που δεν αντιμετωπίζουν επαρκώς την απειλή.

3. Κατά τη λήψη των μέτρων της παραγράφου 1, η ΕΑΚΑΑ λαμβάνει υπόψη της το βαθμό στον οποίο το μέτρο:

- α) αντιμετωπίζει σημαντικά την απειλή για την εύρυθμη λειτουργία και ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή για τη σταθερότητα του συνόλου ή μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση ή βελτιώνει σημαντικά την ικανότητα των αρμόδιων αρχών να παρακολουθούν την απειλή·
- β) δεν δημιουργεί τον κίνδυνο καταχρηστικής επιλογής του ευνοϊκότερου καθεστώτος εποπτείας·
- γ) δεν έχει αρνητική επίδραση στην αποτελεσματικότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών, συμπεριλαμβανομένης της μείωσης της ρευστότητας στις αγορές αυτές ή της δημιουργίας αβεβαιότητας για τους συμμετέχοντες στην αγορά, δυσανάλογη προς τα οφέλη του μέτρου.

Όταν μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές έχουν λάβει μέτρα σύμφωνα με τα άρθρα 18, 19, 20 ή 21, η ΕΑΚΑΑ μπορεί να λάβει οποιοδήποτε από τα μέτρα της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, χωρίς την έκδοση της γνωμοδότησης κατ' άρθρο 27.

4. Πριν αποφασίσει να επιβάλει ή να ανανεώσει οποιοδήποτε μέτρο της παραγράφου 1, η ΕΑΚΑΑ διεξάγει διαβουλεύσεις με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Συστημικού Κινδύνου (ΕΕΣΚ) και, εφόσον ενδείκνυται, με άλλες σχετικές αρχές.

5. Πριν αποφασίσει να επιβάλει ή να ανανεώσει κάθε μέτρο της παραγράφου 1, η ΕΑΚΑΑ κοινοποιεί στις ενδιαφερόμενες αρμόδιες αρχές το μέτρο που [προτίθεται] να λάβει. Η κοινοποίηση περιλαμβάνει λεπτομέρειες των προτεινόμενων μέτρων, της κατηγορίας των χρηματοπιστωτικών μέσων και συναλλαγών στις οποίες θα εφαρμόζονται, τα αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν τους λόγους για τα μέτρα αυτά και την ημερομηνία έναρξης ισχύος των μέτρων.

6. Η κοινοποίηση πραγματοποιείται τουλάχιστον 24 ώρες πριν το μέτρο τεθεί σε ισχύ ή ανανεωθεί. Σε εξαιρετικές περιστάσεις, η ΕΑΚΑΑ μπορεί να πραγματοποιήσει την κοινοποίηση σε λιγότερο από 24 ώρες πριν από τη στιγμή που το μέτρο έχει προγραμματιστεί να τεθεί σε ισχύ όταν είναι αδύνατον να σταλεί ειδοποίηση 24 ώρες πριν.

7. Η ΕΑΚΑΑ δημοσιεύει στον ιστότοπό της ανακοίνωση σχετικά με οποιαδήποτε απόφαση επιβολής ή ανανέωσης κάθε μέτρου της παραγράφου 1. Η ανακοίνωση πρέπει τουλάχιστον να προσδιορίζει:

- α) τα μέτρα που επιβάλλονται, συμπεριλαμβανομένων των μέσων και των κατηγοριών των συναλλαγών στις οποίες εφαρμόζονται, καθώς και τη διάρκεια τους και
- β) τους λόγους για τους οποίους η ΕΑΚΑΑ είναι της γνώμης ότι είναι αναγκαία η επιβολή των μέτρων, συμπεριλαμβανομένων των αποδεικτικών στοιχείων που στηρίζουν τους λόγους αυτούς.

8. Αφότου αποφασίσει να επιβάλει ή να ανανεώσει οποιοδήποτε μέτρο αναφέρεται στην παράγραφο 1, η ΕΑΚΑΑ γνωστοποιεί αμέσως στις αρμόδιες αρχές τα μέτρα που ελήφθησαν.

9. Ένα μέτρο αρχίζει να ισχύει κατά τη δημοσίευση της ανακοίνωσης στον ιστότοπο της ΕΑΚΑΑ ή σε χρονική στιγμή που καθορίζεται στην ανακοίνωση, μετά τη δημοσίευσή της, και εφαρμόζεται μόνο σε συναλλαγή που συνήφθη μετά την έναρξη ισχύος του μέτρου.

10. Η ΕΑΚΑΑ επανεξετάζει μέτρο που αναφέρεται στην παράγραφο 1, σε κατάλληλα χρονικά διαστήματα και τουλάχιστον κάθε τρεις μήνες. Εάν το μέτρο δεν ανανεωθεί μέχρι τη λήξη μιας τέτοιας τρίμηνης περιόδου, λήγει αυτομάτως. Οι παράγραφοι 2 έως 9 εφαρμόζονται στην ανανέωση των μέτρων.

11. Ένα μέτρο που εγκρίθηκε από την ΕΑΚΑΑ σύμφωνα με το παρόν άρθρο, υπερισχύει κάθε προηγούμενου μέτρου λαμβανομένου από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το τμήμα 1.»

13 Το άρθρο 30 του κανονισμού 236/2012 σε συνδυασμό με το άρθρο 42 του ίδιου κανονισμού αναθέτει στην Επιτροπή την εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις που προσδιορίζουν τα κριτήρια και τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνει υπόψη η ΕΑΚΑΑ προκειμένου να καθορίσει, μεταξύ άλλων, πότε ανακύπτουν οι απειλές του άρθρου 28, παράγραφος 2, στοιχείο α', του ανωτέρω κανονισμού.

14 Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 918/2012 της Επιτροπής, της 5ης Ιουλίου 2012, περί συμπληρώσεως του κανονισμού 236/2012, όσον αφορά τους ορισμούς, τον υπολογισμό των καθαρών αρνητικών θέσεων, τις καλυμμένες συμβάσεις αντιστάθμισης κρατικού πιστωτικού κινδύνου, τα όρια κοινοποίησης, τα όρια ρευστότητας για την αναστολή των περιορισμών, τις σημαντικές πτώσεις στην αξία των χρηματοπιστωτικών μέσων και τα ανεπιθύμητα συμβάντα (ΕΕ L 274, σ. 1), στο άρθρο 24, παράγραφος 3, ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του άρθρου 28 παράγραφος 2 στοιχείο α) [του κανονισμού 236/2012] ως απειλή για την εύρυθμη λειτουργία και ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή για τη σταθερότητα ολόκληρου του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης ή μέρους αυτού νοείται:

α) οποιαδήποτε απειλή σοβαρής χρηματοπιστωτικής, χρηματικής ή δημοσιονομικής αστάθειας που αφορά ένα κράτος μέλος ή χρηματοπιστωτικό σύστημα κράτους μέλους όταν αυτή ενδέχεται να απειλήσει σοβαρά την εύρυθμη λειτουργία και ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή τη σταθερότητα ολόκληρου του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης ή μέρους αυτού·

β) η πιθανότητα αδυναμίας πληρωμών οποιουδήποτε κράτους μέλους ή υπερεθνικού εκδότη·

γ) οποιαδήποτε σοβαρή ζημία στη φυσική διάρθρωση σημαντικών χρηματοπιστωτικών εκδοτών, υποδομών της αγοράς, συστημάτων εκκαθάρισης και διακανονισμού και εποπτικών αρχών που ενδέχεται να επηρεάσουν σοβαρά τις διασυννοριακές αγορές, ιδίως εάν η εν λόγω ζημία αποτελεί συνέπεια φυσικής καταστροφής ή τρομοκρατικής επίθεσης, όταν αυτή ενδέχεται να απειλήσει σοβαρά την εύρυθμη λειτουργία και ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή τη σταθερότητα ολόκληρου του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης [ή] μέρους αυτού·

δ) οποιαδήποτε σοβαρή διακοπή σε οποιοδήποτε σύστημα πληρωμών ή διαδικασία διακανονισμού, ιδίως όταν σχετίζεται με διατραπεζικές δραστηριότητες, η οποία προκαλεί ή ενδέχεται να προκαλέσει σημαντικές δυσλειτουργίες ή καθυστερήσεις πληρωμών ή διακανονισμού στο πλαίσιο των διασυννοριακών συστημάτων πληρωμών της Ένωσης, ιδίως όταν αυτές ενδέχεται να οδηγήσουν στη διάδοση χρηματοπιστωτικών ή οικονομικών πιέσεων σε ολόκληρο το χρηματοπιστωτικό σύστημα της Ένωσης ή σε μέρος αυτού.»

15 Η Επιτροπή εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 827/2012, της 29ης Ιουνίου 2012, για τον καθορισμό εκτελεστικών τεχνικών προτύπων όσον αφορά τα μέσα δημοσιοποίησης καθαρής θέσης σε μετοχές, τον μορφότυπο των πληροφοριών που πρέπει να παρέχονται στην Ευρωπαϊκή Αρχή Κινητών Αξιών και Αγορών σχετικά με τις καθαρές αρνητικές θέσεις, τους τύπους συμφωνιών, ρυθμίσεων και

μέτρων που διασφαλίζουν επαρκώς ότι οι μετοχές ή οι κρατικοί χρεωστικοί τίτλοι είναι διαθέσιμοι για διακανονισμό, και τις ημερομηνίες και την περίοδο για τον προσδιορισμό του βασικού τόπου διαπραγμάτευσης για μια μετοχή, σύμφωνα με τον κανονισμό 236/2012 (ΕΕ L 251, σ. 11).

16 Στο παράρτημα 1, τμήμα Γ, της οδηγίας 2004/39 η έννοια των χρηματοπιστωτικών μέσων ορίζεται ως εξής:

- «1. Μεταβιβάσιμες κινητές αξίες.
2. Μέσα χρηματαγοράς.
3. Μεριδία οργανισμών συλλογικών επενδύσεων.
4. Συμβόλαια δικαιωμάτων προαίρεσης, συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης, συμβάσεις ανταλλαγής (swaps), προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίων (forward-rate agreements) και άλλες παράγωγες συμβάσεις σχετιζόμενες με κινητές αξίες, νομίσματα, επιτόκια ή αποδόσεις, ή άλλα παράγωγα μέσα, χρηματοπιστωτικούς δείκτες ή άλλα χρηματοπιστωτικά μεγέθη δεκτικά εκκαθάρισεως με φυσική παράδοση ή με ρευστά διαθέσιμα.
5. Συμβόλαια δικαιωμάτων προαίρεσης, συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης, συμβάσεις ανταλλαγής (swaps), προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίου και κάθε άλλη σύμβαση παράγωγου μέσου σχετιζόμενη με εμπορεύματα, που πρέπει να εκκαθαρισθούν με ρευστά διαθέσιμα ή μπορούν να εκκαθαρισθούν με ρευστά διαθέσιμα κατ' επιλογή ενός συμβαλλόμενου μέρους (αλλά όχι λόγω αδυναμίας πληρωμής ή άλλου γεγονότος που επιφέρει τη λύση της σύμβασης).
6. Συμβόλαια δικαιωμάτων προαίρεσης, συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης, συμβάσεις ανταλλαγής (swaps) και κάθε άλλη σύμβαση παράγωγου μέσου σχετιζόμενη με εμπορεύματα, που επιδέχονται εκκαθάρισεως με φυσική παράδοση, εφόσον είναι διαπραγματεύσιμα σε ρυθμιζόμενη αγορά ή/και ΠΣΠ.
7. Συμβόλαια δικαιωμάτων προαίρεσης, συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης, συμβάσεις ανταλλαγής (swaps), προθεσμιακές συμβάσεις (forwards) και κάθε άλλη σύμβαση παράγωγου μέσου σχετιζόμενη με εμπορεύματα, που επιδέχονται εκκαθάρισεως με φυσική παράδοση, εφόσον δεν αναφέρονται άλλως στο τμήμα Γ.6 και δεν προορίζονται για εμπορικούς σκοπούς και που έχουν τα χαρακτηριστικά άλλων παράγωγων χρηματοπιστωτικών μέσων, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, το κατά πόσον υπόκεινται σε εκκαθάριση ή διακανονισμό μέσω αναγνωρισμένων γραφείων συμψηφισμού ή σε τακτικές κλήσεις για κάλυψη περιθωρίων.
8. Παράγωγα μέσα για τη μετακύλ[ι]ση του πιστωτικού κινδύνου.
9. Χρηματοοικονομικές συμβάσεις επί διαφορών [...].
10. Συμβόλαια δικαιωμάτων προαίρεσης, συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης, συμβάσεις ανταλλαγής (swaps), προθεσμιακές συμβάσεις επιτοκίου και κάθε άλλη σύμβαση παράγωγου μέσου σχετιζόμενη με κλιματικές μεταβλητές, ναύλους, άδειες εκπομπής ρύπων, ή ποσοστά πληθωρισμού ή άλλες επίσημες οικονομικές στατιστικές, που πρέπει να εκκαθαρισθούν με ρευστά διαθέσιμα ή μπορούν να εκκαθαρισθούν με ρευστά διαθέσιμα κατ' επιλογή ενός συμβαλλόμενου μέρους (αλλά όχι λόγω αδυναμίας πληρωμής ή άλλου γεγονότος που επιφέρει τη λύση της σύμβασης) καθώς και κάθε άλλη σύμβαση παράγωγου μέσου σχετιζόμενη με περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα, υποχρεώσεις, δείκτες και μέτρα, εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά στο παρόν τμήμα, που έχουν τα χαρακτηριστικά άλλων παράγωγων χρηματοπιστωτικών μέσων, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, το κατά πόσον είναι διαπραγματεύσιμα σε ρυθμιζόμενη αγορά ή ΠΣΠ, υπόκεινται σε εκκαθάριση ή διακανονισμό μέσω αναγνωρισμένων γραφείων συμψηφισμού ή σε τακτικές κλήσεις για κάλυψη περιθωρίων.»

- 17 Προκειμένου να εξασφαλισθεί η καλή λειτουργία του ΕΣΧΕ, η οδηγία 2010/78/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, τροποποίησε τις οδηγίες 98/26/ΕΚ, 2002/87/ΕΚ, 2003/6/ΕΚ, 2003/41/ΕΚ, 2003/71/ΕΚ, 2004/39/ΕΚ, 2004/109/ΕΚ, 2005/60/ΕΚ, 2006/48/ΕΚ, 2006/49/ΕΚ, και 2009/65/ΕΚ, όσον αφορά τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών), της Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκής Αρχής Ασφαλίσεων και Επαγγελματικών Συντάξεων) και της Ευρωπαϊκής Εποπτικής Αρχής (Ευρωπαϊκής Αρχής Κινητών Αξιών και Αγορών) (ΕΕ L 331, σ. 120).

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

- 18 Το Ηνωμένο Βασίλειο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να ακυρώσει το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 και
 - να καταδικάσει τα καθών στα δικαστικά έξοδα.
- 19 Το Κοινοβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή και
 - να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.
- 20 Το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει στο σύνολό της την προσφυγή ως αβάσιμη και
 - να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.
- 21 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Νοεμβρίου 2013 επιτράπη στο Βασίλειο της Ισπανίας, στη Γαλλική Δημοκρατία, στην Ιταλική Δημοκρατία και στην Επιτροπή να παρέμβουν προς στήριξη των αιτημάτων του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Επί ενδεχόμενης επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας

- 22 Το Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο και η Επιτροπή με τις από 24 Σεπτεμβρίου 2013 επιστολές τους έθεσαν ζήτημα επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας, κατ' εφαρμογή του άρθρου 83 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 23 Τα τρία θεσμικά όργανα επισήμαναν, συναφώς, ότι το βασικό επιχείρημα που αναπτύχθηκε στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, ήτοι το ζήτημα της αναθέσεως ορισμένων εξουσιών λήψεως αποφάσεων στην ΕΑΚΑΑ βάσει του άρθρου 114 ΣΛΕΕ, «δεν είχε τεθεί από κανέναν από τους διαδίκους» και αποτελεί, κατά συνέπεια, «νέο επιχείρημα» επί του οποίου δεν είχαν τη δυνατότητα να τοποθετηθούν οι διάδικοι.
- 24 Διαπιστώνεται, όμως, ότι στον τέταρτο λόγο της προσφυγής το προσφεύγον επικαλείται παράβαση του άρθρου 114 ΣΛΕΕ και ότι το ανωτέρω επιχείρημα συζητήθηκε κατά την ενώπιον του Δικαστηρίου προφορική διαδικασία.
- 25 Υπό τις συνθήκες αυτές και λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 83 του Κανονισμού Διαδικασίας, δεν συντρέχει λόγος να δοθεί συνέχεια στην υποβληθείσα πρόταση επαναλήψεως της διαδικασίας.

Επί της προσφυγής

Προκαταρκτική παρατήρηση

- 26 Όσον αφορά το αντικείμενο της προσφυγής, πρέπει να επισημανθεί ότι το προσφεύγον διώκει μόνο την ακύρωση του άρθρου 28 του κανονισμού 236/2012 και δεν βάλλει κατά της ιδρύσεως της ΕΑΚΑΑ.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παραβίαση των αρχών που διέπουν τη μεταβίβαση εξουσιών, οι οποίες διατυπώθηκαν στην απόφαση Meroni κατά Ανώτατης Αρχής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 27 Το Ηνωμένο Βασίλειο προβάλλει πέντε επιχειρήματα προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως.
- 28 Καταρχάς, το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι η λήψη αποφάσεως από την ΕΑΚΑΑ σχετικά με το αν πληρούνται τα κριτήρια του άρθρου 28, παράγραφος 2, του κανονισμού 236/2012, συνεπάγεται την άσκηση «εξαιρετικά ευρείας διακριτικής εξουσίας». Ειδικότερα, το αν υφίσταται απειλή για την εύρυθμη λειτουργία και την ακεραιότητα των χρηματοοικονομικών αγορών ή τη σταθερότητα ολόκληρου ή μέρους του χρηματοοικονομικού συστήματος αποτελεί «κρίση άκρως υποκειμενική». Οι αποκλίνουσες προσεγγίσεις που υιοθέτησαν τα κράτη μέλη στο ζήτημα των ανοιχτών πωλήσεων αποδεικνύουν ότι οι σχετικές επιλογές γίνονται κατ' άσκηση διακριτικής εξουσίας.
- 29 Το Ηνωμένο Βασίλειο εκτιμά ότι η ΕΑΚΑΑ, προκειμένου να καθορίσει αν οι αρμόδιες αρχές έλαβαν μέτρα για να αντιμετωπίσουν μια τέτοια απειλή ή αν τα μέτρα που έλαβαν δεν την αντιμετωπίζουν επαρκώς, θα λάβει αποφάσεις πιθανώς αμφιλεγόμενες. Η λήψη τέτοιων αποφάσεων θα εμπλέξει τον εν λόγω οργανισμό στην άσκηση πραγματικής οικονομικής πολιτικής και θα υποχρεώσει την ΕΑΚΑΑ να σταθμίζει διαφορετικά δημόσια συμφέροντα, να προβαίνει σε αξιολογικές κρίσεις και να επιδίδεται σε πολύπλοκες οικονομικές αξιολογήσεις.
- 30 Δεύτερον, το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι η ΕΑΚΑΑ, βάσει του άρθρου 28, παράγραφος 1, του κανονισμού 236/2012, έχει στη διάθεσή της ένα ευρύ φάσμα επιλογών όσον αφορά τα μέτρα που μπορεί να επιβάλει και τις εξαιρέσεις που μπορεί να προβλέψει. Οι επιλογές αυτές έχουν πολύ σημαντικό αντίκτυπο στην οικονομική και τη δημοσιονομική πολιτική.
- 31 Το Ηνωμένο Βασίλειο διευκρινίζει ότι η ΕΑΚΑΑ διαθέτει εξαιρετικά ευρεία διακριτική εξουσία κατά τον καθορισμό της βαρύτητας που πρέπει να δοθεί στους παράγοντες οι οποίοι απαριθμούνται στο άρθρο 28, παράγραφος 3, του κανονισμού 236/2012. Τέτοιου είδους αποφάσεις απαιτούν ανάλυση των σημαντικών συνεπειών από απόψεως οικονομικής πολιτικής, όπως είναι οι συνέπειες στη ρευστότητα και το επίπεδο αβεβαιότητας στις χρηματοπιστωτικές αγορές, στοιχεία τα οποία έχουν, με τη σειρά τους, μακροπρόθεσμο αντίκτυπο στη γενική εμπιστοσύνη στις αγορές. Πρόκειται, ειδικότερα, για «αόριστες αξιολογικές κρίσεις» που δεν μπορούν να γίνουν με αποφάσεις οι οποίες εκδίδονται βάσει καθορισμένων κριτηρίων και οι οποίες μπορούν να εξετασθούν με αντικειμενικό τρόπο.
- 32 Τρίτον, το Ηνωμένο Βασίλειο επισημαίνει ότι η ΕΑΚΑΑ κατά την επιλογή των μέτρων που πρέπει να ληφθούν οφείλει να λαμβάνει υπόψη τους παράγοντες που απαριθμούνται στο άρθρο 28, παράγραφος 3, του κανονισμού 236/2012. Οι παράγοντες, όμως, αυτοί περιλαμβάνουν «άκρως υποκειμενικά κριτήρια». Εξάλλου, η ΕΑΚΑΑ διαθέτει σημαντική διακριτική εξουσία σχετικά με την εκτίμηση των κριτηρίων που παρατίθενται στην ανωτέρω διάταξη. Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή δεν καθορίζει τη στάση που πρέπει να τηρήσει η ΕΑΚΑΑ σε περίπτωση που θεωρεί, παραδείγματος χάριν, ότι κάποιο μέτρο που προτίθεται να λάβει μπορεί να έχει αρνητικές συνέπειες στην αποτελεσματικότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών, δυσανάλογες προς τα οφέλη του.

- 33 Τέταρτον, κατά το Ηνωμένο Βασίλειο, ακόμη και αν τα μέτρα που λαμβάνονται από την ΕΑΚΑΑ είναι, θεωρητικώς, προσωρινά, αυτό ουδόλως μεταβάλλει τα ουσιώδη χαρακτηριστικά τους. Ακόμη και προσωρινές απαγορεύσεις που αφορούν συναλλαγές στις χρηματοπιστωτικές αγορές μπορούν να έχουν σημαντικές μακροπρόθεσμες συνέπειες, επηρεάζοντας ιδίως τη ρευστότητα των αγορών, και συνεπαγόμενα πιθανώς μακροχρόνια αποτελέσματα όσον αφορά τη συνολική εμπιστοσύνη στις αγορές. Οι αρχές που διατυπώθηκαν στην απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, 9/86, Meroni κατά Ανώτατης Αρχής (Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 174) έχουν εφαρμογή τόσο επί μονίμως όσο και επί προσωρινών μέτρων.
- 34 Πέμπτον, το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι, ακόμη και στην περίπτωση που το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 έχει την έννοια ότι δεν συνεπάγεται τη λήψη πολιτικών αποφάσεων από την ΕΑΚΑΑ, υπό τη μορφή αποφάσεων μακροοικονομικής πολιτικής, έρχεται, πάντως, σε αντίθεση προς τις αρχές που διατυπώθηκαν στην προαναφερθείσα απόφαση Meroni κατά Ανώτατης Αρχής. Συγκεκριμένα, η ΕΑΚΑΑ, όπως και οι οργανισμοί τους οποίους αφορούσε η ανωτέρω απόφαση, διαθέτει ευρεία διακριτική εξουσία στο πλαίσιο εφαρμογής της συγκεκριμένης πολιτικής.
- 35 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι οι αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν υπαγορεύονται από περίπλοκες επαγγελματικές αναλύσεις και όχι από πολιτικές εκτιμήσεις. Από το άρθρο 28, παράγραφος 2, του κανονισμού 236/2012 συνάγεται ότι η λήψη κάποιου μέτρου επιτρέπεται μόνον εφόσον αυτό σκοπεί στην αντιμετώπιση σαφώς προσδιορισμένων απειλών. Για τη λήψη των μέτρων αυτών απαιτείται αυξημένο επίπεδο πληροφόρησης και ικανότητας, από τεχνικής και οικονομικής απόψεως. Εξάλλου, οι εξουσίες που απονέμονται στην ΕΑΚΑΑ έχουν προβλεφθεί για να καταστήσουν εφικτή μια ταχεία παρέμβαση και για να υπάρξει αντίδραση σε κάποια άμεση απειλή.
- 36 Το Κοινοβούλιο προσθέτει ότι υφίστανται σαφώς προσδιορισμένα κριτήρια και περιορισμοί για τις εξουσίες που απονέμονται βάσει του άρθρου 28 του κανονισμού 236/2012. Οι εξουσίες αυτές ασκούνται στο πλαίσιο μιας μεθόδου και μιας πρακτικής επαγγελματικής εποπτείας εντασσόμενης σε νομοθετικό και κανονιστικό πλαίσιο το οποίο δεν μπορεί να συγκριθεί με αυτό που αποτέλεσε το αντικείμενο της προαναφερθείσας αποφάσεως Meroni κατά Ανώτατης Αρχής.
- 37 Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι η ΕΑΚΑΑ δεν διαθέτει διακριτική εξουσία σχετικά με τη λήψη των μέτρων του άρθρου 28 του κανονισμού 236/2012, αλλά είναι υποχρεωμένη να τα λάβει σε περίπτωση που ανακύψουν ορισμένες καταστάσεις, αν δηλαδή υπάρξει απειλή για την εύρυθμη λειτουργία και ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή για τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση.
- 38 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η ΕΑΚΑΑ πρέπει να ασκεί σε όλες τις δραστηριότητές της, συμπεριλαμβανομένων των προβλεπόμενων στο άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012, ορισμένη διακριτική εξουσία, για να προβαίνει στον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών. Μια τέτοια, όμως, διακριτική εξουσία είναι σύμφωνη με την προαναφερθείσα απόφαση Meroni κατά Ανώτατης Αρχής. Συγκεκριμένα, κατά το Συμβούλιο η ευρεία διακριτική εξουσία για την οποία γίνεται λόγος στην ανωτέρω απόφαση διαφέρει από τη δυνατότητα εκδόσεως εκτελεστικών αποφάσεων εντός ενός συγκεκριμένου πραγματικού πλαισίου.
- 39 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η ανάθεση εξουσιών στην ΕΑΚΑΑ βάσει του άρθρου 28 του κανονισμού 236/2012 είναι σύμφωνη με την εξισορρόπηση των εξουσιών που προβλέπεται στις Συνθήκες, όπως αυτή έχει ερμηνευτεί από το Δικαστήριο. Από την προαναφερθείσα απόφαση Meroni κατά Ανώτατης Αρχής προκύπτει ότι μολονότι στη Συνθήκη ΕΚΑΧ δεν γίνεται κάποια αναφορά σε μεταβίβαση εξουσιών, επιτρέπεται κάποιο όργανο, υπό τους όρους που διατυπώθηκαν στην ανωτέρω απόφαση, να μεταβιβάσει προσδιορισμένες εκτελεστικές εξουσίες λήψεως αποφάσεων σε έναν ανεξάρτητο οργανισμό, εφόσον μια τέτοια μεταβίβαση δεν αποτελεί πραγματική μετάθεση ευθύνης που θα υποκαθιστούσε τις επιλογές της μεταβιβάζουσας αρχής με τις επιλογές της αρχής υπέρ της οποίας συντελείται η μεταβίβαση.

- 40 Η Επιτροπή εκτιμά ότι οργανισμοί της Ένωσης, όπως η ΕΑΚΑΑ, στους οποίους μπορεί να ανατίθεται η λήψη αποφάσεων εκτελεστικής φύσεως, δεν απαγορεύεται να αξιολογούν πραγματικά στοιχεία στα οποία κάνει αναφορά η σχετική νομοθεσία, πράγμα που συνεπάγεται αποκλειστικά μια εκτίμηση τεχνικής φύσεως στο πεδίο στο οποίο εξειδικεύονται και όχι επιλογές που αποτελούν έκφραση οικονομικής πολιτικής. Τα μέτρα που επιλέγει η ΕΑΚΑΑ πρέπει να εξασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία και την ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή τη σταθερότητα ολόκληρου ή μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 41 Στις σελίδες 43, 44, και 47 της προαναφερθείσας απόφασεως Meroni κατά Ανώτατης Αρχής το Δικαστήριο υπογράμμισε, κατ' ουσίαν, ότι οι συνέπειες που προκύπτουν από τη μεταβίβαση εξουσιών είναι πολύ διαφορετικές, ανάλογα με το αν αυτή αφορά σαφώς οριοθετημένες εκτελεστικές εξουσίες, η άσκηση των οποίων, ως εκ τούτου, επιδέχεται αυστηρό έλεγχο υπό το πρίσμα αντικειμενικών κριτηρίων, καθοριζόμενων από τη μεταβιβάζουσα αρχή, ή αν η μεταβίβαση αφορά «διακριτική εξουσία, που προϋποθέτει ευρεία ελευθερία εκτιμήσεως και μπορεί, ανάλογα με τον τρόπο ασκήσεώς της, ν' αποτελέσει έκφραση πραγματικής οικονομικής πολιτικής».
- 42 Το Δικαστήριο επισήμανε, επίσης, στην απόφαση αυτή ότι η πρώτου είδους μεταβίβαση δεν είναι ικανή να τροποποιήσει αισθητά τις συνέπειες της ασκήσεως των εξουσιών τις οποίες αφορά, ενώ η δεύτερου είδους μεταβίβαση, στο πλαίσιο της οποίας οι επιλογές της μεταβιβάζουσας αρχής υποκαθίστανται με τις επιλογές της αρχής υπέρ της οποίας συντελείται, αποτελεί «πραγματική μετάθεση ευθύνης». Κατά συνέπεια, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα υπόθεση Meroni κατά Ανώτατης Αρχής το Δικαστήριο έκρινε ότι η μεταβίβαση εξουσιών από την Ανώτατη Αρχή στους επίμαχους οργανισμούς με την υπ' αριθ. 14/55 απόφασή της, της 26ης Μαρτίου 1955, η οποία ιδρύει χρηματοδοτικό μηχανισμό για την εξασφάλιση τακτικού εφοδιασμού της κοινής αγοράς σε παλαισιόδηρο (JO 1955, 8, σ. 685), παραχωρεί σε αυτούς «ελευθερία εκτιμήσεως που προϋποθέτει ευρεία διακριτική ευχέρεια» και δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με τις «απαιτήσεις της Συνθήκης».
- 43 Πρέπει να επισημανθεί ότι στην προαναφερθείσα απόφαση Meroni κατά Ανώτατης Αρχής οι επίμαχοι οργανισμοί ήταν οργανισμοί ιδιωτικού δικαίου, ενώ η ΕΑΚΑΑ είναι οργανισμός της Ένωσης ο οποίος δημιουργήθηκε από τον νομοθέτη της Ένωσης.
- 44 Όσον αφορά τις εξουσίες που διαθέτει η ΕΑΚΑΑ δυνάμει του άρθρου 28 του κανονισμού 236/2012, υπογραμμίζεται, καταρχάς, ότι η ανωτέρω διάταξη δεν παραχωρεί στον οργανισμό αυτό καμία αυτοτελή αρμοδιότητα βαίνουσα πέραν του ρυθμιστικού πλαισίου του κανονισμού ΕΑΚΑΑ.
- 45 Επιβάλλεται, στη συνέχεια, η διαπίστωση ότι, σε αντίθεση με τις εξουσίες που μεταβιβάστηκαν στους επίμαχους οργανισμούς τους οποίους αφορούσε η προαναφερθείσα απόφαση Meroni κατά Ανώτατης Αρχής, η άσκηση των εξουσιών που προβλέπονται στο άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 εντάσσεται σε ένα πλαίσιο κριτηρίων και προϋποθέσεων τα οποία οριοθετούν το πεδίο δράσεως της ΕΑΚΑΑ.
- 46 Συγκεκριμένα, καταρχάς, η ΕΑΚΑΑ επιτρέπεται να λαμβάνει τα προβλεπόμενα στο άρθρο 28, παράγραφος 1, του κανονισμού 236/2012 μέτρα μόνον εφόσον, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ανωτέρω άρθρου, τα μέτρα αυτά αποσκοπούν στην αντιμετώπιση απειλής για την εύρυθμη λειτουργία και ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή για τη σταθερότητα του συνόλου ή μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση και υπάρχουν διασυννοριακές συνέπειες. Εξάλλου, για τη λήψη κάθε μέτρου της ΕΑΚΑΑ πρέπει να πληρούται η προϋπόθεση ότι καμία αρμόδια αρχή δεν έχει λάβει μέτρα για την αντιμετώπιση της απειλής ή μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές έχουν λάβει μέτρα που δεν αντιμετωπίζουν επαρκώς την απειλή.

- 47 Δεύτερον, κατά τη λήψη των μέτρων του άρθρου 28, παράγραφος 1, του κανονισμού 236/2012 η ΕΑΚΑΑ οφείλει να λαμβάνει υπόψη, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού, τον βαθμό στον οποίο τα μέτρα αντιμετωπίζουν αποτελεσματικά την απειλή για την εύρυθμη λειτουργία και ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή για τη σταθερότητα του συνόλου ή μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση ή βελτιώνουν σημαντικά την ικανότητα των αρμόδιων εθνικών αρχών να παρακολουθούν την απειλή αυτή, δεν δημιουργούν τον κίνδυνο καταχρηστικής επιλογής του ευνοϊκότερου καθεστώτος εποπτείας και δεν έχουν αρνητική επίδραση στην αποτελεσματικότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών, συμπεριλαμβανομένης της μείωσης της ρευστότητας στις αγορές αυτές ή της δημιουργίας αβεβαιότητας για τους συμμετέχοντες στην αγορά, δυσανάλογη προς τα οφέλη του μέτρου.
- 48 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι, πριν από τη λήψη κάθε απόφασης, η ΕΑΚΑΑ οφείλει να εξετάσει σημαντικό αριθμό παραγόντων που απαριθμούνται στο άρθρο 28, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 236/2012, οι οποίοι πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά.
- 49 Εξάλλου, τα δύο είδη μέτρων που μπορεί να λάβει η ΕΑΚΑΑ δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 1, του κανονισμού 236/2012 περιορίζονται αυστηρά σε αυτά που καθορίζονται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του κανονισμού ΕΑΚΑΑ.
- 50 Τέλος, κατά το άρθρο 28, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 236/2012, η ΕΑΚΑΑ υποχρεούται να διεξάγει διαβουλεύσεις με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Συστημικού Κινδύνου και, εφόσον ενδείκνυται, με άλλες σχετικές αρχές και οφείλει να κοινοποιεί στις ενδιαφερόμενες αρμόδιες εθνικές αρχές το μέτρο που προτείνει να λάβει, ιδίως τις λεπτομέρειες του προτεινόμενου μέτρου και τα αποδεικτικά στοιχεία που στηρίζουν τους λόγους για τη λήψη του. Η ΕΑΚΑΑ οφείλει επίσης να επανεξετάζει τα μέτρα σε κατάλληλα χρονικά διαστήματα και τουλάχιστον κάθε τρεις μήνες. Κατά συνέπεια, το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η ΕΑΚΑΑ περιορίζεται τόσο από την προαναφερθείσα υποχρέωση διαβουλεύσεως όσο και από τον προσωρινό χαρακτήρα των επιτρεπόμενων μέτρων, τα οποία προσδιορίζονται βάσει των καλύτερων υφιστάμενων πρακτικών σε ζητήματα εποπτείας και βάσει επαρκών στοιχείων και λαμβάνονται ως απάντηση σε κάποια απειλή που απαιτεί παρέμβαση στο επίπεδο της Ένωσης.
- 51 Η αναλυτική οριοθέτηση των εξουσιών παρεμβάσεως που απονέμονται στην ΕΑΚΑΑ τονίζεται επίσης στο άρθρο 30 του κανονισμού 236/2012, κατά το οποίο ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 42 του ανωτέρω κανονισμού, οι οποίες προσδιορίζουν τα κριτήρια και τους παράγοντες που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες αρχές και την ΕΑΚΑΑ για να καθορίζεται πότε ανακύπτουν ορισμένα ανεπιθύμητα συμβάντα ή εξελίξεις και οι απειλές που αναφέρονται στο άρθρο 28, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού.
- 52 Στο άρθρο 24 του κανονισμού 918/2012 υπογραμμίζεται και πάλι ότι η ΕΑΚΑΑ οφείλει να προβαίνει σε εκτίμηση πραγματικών περιστατικών η οποία έχει τεχνικό χαρακτήρα. Συγκεκριμένα, στην παράγραφο 3 του ανωτέρω άρθρου οριοθετούνται οι εξουσίες παρεμβάσεως που διαθέτει η ΕΑΚΑΑ σε εξαιρετικές καταστάσεις, ιδίως με την αναλυτική περιγραφή του είδους της απειλής που μπορεί να οδηγήσει την ΕΑΚΑΑ να παρέμβει στις χρηματοπιστωτικές αγορές.
- 53 Από το σύνολο των στοιχείων που προηγήθηκαν συνάγεται ότι οι εξουσίες που διαθέτει η ΕΑΚΑΑ δυνάμει του άρθρου 28 του κανονισμού 236/2012 είναι σαφώς οριοθετημένες και μπορούν να ελεγχθούν δικαστικά βάσει των σκοπών που έχουν καθοριστεί από τη μεταβιβάζουσα τις εξουσίες αρχή. Κατά συνέπεια, οι εξουσίες αυτές είναι συμβατές με τις προϋποθέσεις που διατυπώθηκαν στην προαναφερθείσα απόφαση *Meroni* κατά Ανώτατης Αρχής.
- 54 Οι εν λόγω εξουσίες δεν συνεπάγονται, συνεπώς, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει το προσφεύγον, ότι η ΕΑΚΑΑ διαθέτει «ευρύτατη διακριτική ευχέρεια» ασυμβίβαστη με τη Συνθήκη κατά την έννοια της ανωτέρω απόφασης.

55 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παραβίαση της αρχής που διατυπώθηκε στην απόφαση Romano

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 56 Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 επιτρέπει στην ΕΑΚΑΑ να εκδίδει «οιονεί νομοθετικές πράξεις» γενικής ισχύος και ότι η εξουσία αυτή παραβιάζει την αρχή που διατυπώθηκε στην απόφαση της 14ης Μαΐου 1981, 98/80, Romano (Συλλογή 1981, σ. 1241).
- 57 Το Ηνωμένο Βασίλειο επισημαίνει ότι η απαγόρευση ανοιχτών πωλήσεων επηρεάζει το σύνολο των προσώπων που πραγματοποιούν συναλλαγές με αυτό το μέσο ή αυτήν την κατηγορία μέσων. Συνεπώς, η εν λόγω απαγόρευση δεν αποτελεί ατομική απόφαση ούτε σύνολο ατομικών αποφάσεων, αλλά «κανονιστικό μέτρο γενικής ισχύος», μολοντί το μέτρο αυτό περιορίζεται σε μια πολύ περιορισμένη ομάδα αξιών.
- 58 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η εξουσία θεσπίσεως απαγορεύσεων δυνάμει της ανωτέρω διατάξεως επιτρέπει να υπάρξει παρέμβαση μόνο στο πλαίσιο συγκεκριμένων χρηματοοικονομικών μέσων. Υπ' αυτή την έννοια, οι πράξεις που μπορούν να εκδοθούν έχουν πάντα εκτελεστικό χαρακτήρα. Λόγω του τεχνικού τους χαρακτήρα οι πράξεις αυτές, από τη στιγμή που αποτελούν μια προσωρινή αντίδραση, είναι εκτελεστικές αποφάσεις, ακόμη και αν ενδέχεται να περιλαμβάνουν ορισμένα στοιχεία γενικού χαρακτήρα.
- 59 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν από την ΕΑΚΑΑ δυνάμει του άρθρου 28 του κανονισμού 236/2012 δεν μπορούν να εξομοιωθούν με «οιονεί νομοθετικές» διατάξεις ούτε με κάποιο «κανονιστικό» στοιχείο, κατά την έννοια της προαναφερθείσας αποφάσεως Romano. Σε όλα τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν δυνάμει του ανωτέρω άρθρου, τρία άλλα στοιχεία υπογραμμίζουν τον εκτελεστικό χαρακτήρα των αποφάσεων της ΕΑΚΑΑ, ήτοι η τεχνική διάσταση, η πρόθεση να αποτελέσει το επίμαχο μέτρο αντίδραση σε μια ιδιαίτερη κατάσταση και ο προσωρινός χαρακτήρας της παρεμβάσεως.
- 60 Το Συμβούλιο επισημαίνει ότι το Δικαστήριο ούτε στην προαναφερθείσα απόφαση Romano ούτε σε κάποια μεταγενέστερη απόφαση αναφέρθηκε στην έννοια των «οιονεί νομοθετικών πράξεων» ή στην έννοια των «πράξεων γενικής ισχύος». Συνεπώς, η ανωτέρω απόφαση πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει τη μεταβίβαση νομοθετικών αρμοδιοτήτων σε άλλα όργανα πέραν του νομοθέτη της Ένωσης.
- 61 Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι κατά το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 η ΕΑΚΑΑ οφείλει να εκδώσει κάποια απόφαση, εφόσον ανακύπτουν ορισμένες καταστάσεις, οι οποίες καθορίζονται στο άρθρο αυτό, όπως και τα κριτήρια που προσδιορίζουν το περιεχόμενο των μέτρων αυτών. Συνεπώς, η ΕΑΚΑΑ περιορίζεται στην εφαρμογή της νομοθεσίας της Ένωσης, με αποτέλεσμα οι αποφάσεις που αναφέρονται στην ανωτέρω διάταξη να έχουν εκτελεστικό και όχι νομοθετικό χαρακτήρα.
- 62 Η Επιτροπή εξηγεί ότι στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η προαναφερθείσα απόφαση Romano δεν ήταν δυνατός ο δικαστικός έλεγχος των αποφάσεων που εξέδιδε ο επίμαχος οργανισμός, ακόμη και αν αυτές ήταν γενικής ισχύος. Κατά συνέπεια, ορθώς έκρινε το Δικαστήριο ότι αυτή η απονομή αρμοδιοτήτων εκδόσεως πράξεων με κανονιστικό χαρακτήρα δεν ήταν σύμφωνη με τη Συνθήκη ΛΕΕ.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 63 Προκειμένου να δοθεί απάντηση επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο στη σκέψη 20 της προαναφερθείσας αποφάσεως Romano παρατήρησε ότι τόσο από το πρωτογενές δίκαιο σχετικά με ζητήματα εκχωρήσεως αρμοδιοτήτων από το Συμβούλιο στην Επιτροπή για την εκτέλεση των κανόνων που αυτό θεσπίζει όσο και από το δικαιοδοτικό σύστημα που διαμόρφωσε η Συνθήκη [ΕΟΚ] συνάγεται ότι ένα όργανο όπως το επίμαχο στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση, που ήταν μια διοικητική επιτροπή, δεν δύναται να εξουσιοδοτηθεί από το Συμβούλιο να εκδώσει «πράξεις κανονιστικού χαρακτήρα». Κατά το Δικαστήριο, μια απόφαση ενός τέτοιου οργάνου, μολοντί δύναται να βοηθήσει τους φορείς που είναι επιφορτισμένοι με την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, δεν δύναται να τους υποχρεώσει να ακολουθήσουν ορισμένες μεθόδους ή να υιοθετήσουν ορισμένη ερμηνεία όταν προβαίνουν στην εφαρμογή των κανόνων της Ένωσης. Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση που είχε εκδοθεί από την ανωτέρω διοικητική επιτροπή «δεν δέσμευε» το δικαστήριο που είχε υποβάλει την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως.
- 64 Από το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 προκύπτει, βεβαίως, ότι η ΕΑΚΑΑ καλείται, υπό αυστηρά καθοριζόμενες περιστάσεις, να εκδώσει πράξεις γενικής ισχύος δυνάμει του ανωτέρω άρθρου. Οι πράξεις αυτές μπορούν να περιλαμβάνουν επίσης κανόνες απευθυνόμενους σε κάθε φυσικό και νομικό πρόσωπο που κατέχει συγκεκριμένο χρηματοδοτικό μέσο ή μια ειδική κατηγορία χρηματοδοτικών μέσων ή που διενεργεί ορισμένες χρηματοπιστωτικές συναλλαγές.
- 65 Αυτή η διαπίστωση δεν συνεπάγεται, όμως, ότι το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 έρχεται σε αντίθεση προς την αρχή που διατυπώθηκε στην προαναφερθείσα απόφαση Romano. Συγκεκριμένα, πρέπει να υπομνησθεί ότι το θεσμικό πλαίσιο που θεσπίζει η Συνθήκη ΛΕΕ και ιδίως τα άρθρα 263, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και 277 ΣΛΕΕ, επιτρέπει ρητώς την έκδοση πράξεων γενικής ισχύος από τα όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης.
- 66 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να συναχθεί από την προαναφερθείσα απόφαση Romano ότι η μεταβίβαση εξουσιών σε έναν οργανισμό όπως η ΕΑΚΑΑ διέπεται από διαφορετικές προϋποθέσεις από αυτές που διατυπώθηκαν στην προαναφερθείσα απόφαση Meroni κατά Ανώτατης Αρχής και οι οποίες παρατέθηκαν στις σκέψεις 41 και 42 της παρούσας αποφάσεως.
- 67 Όπως προκύπτει, όμως, από την εκτίμηση του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε το Ηνωμένο Βασίλειο, αυτό δεν απέδειξε ότι η μεταβίβαση εξουσιών στην ΕΑΚΑΑ δυνάμει του άρθρου 28 του κανονισμού 236/2012 είναι αντίθετη προς τις προϋποθέσεις αυτές και ιδίως προς την προϋπόθεση ότι αυτή η μεταβίβαση μπορεί να αφορά μόνο εκτελεστικές εξουσίες, επακριβώς προσδιορισμένες.
- 68 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από μεταβίβαση εξουσιών ασυμβίβαστη με τα άρθρα 290 ΣΛΕΕ και 291 ΣΛΕΕ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 69 Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι τα άρθρα 290 ΣΛΕΕ και 291 ΣΛΕΕ οριοθετούν τις περιστάσεις υπό τις οποίες επιτρέπεται να ανατεθούν ορισμένες εξουσίες στην Επιτροπή, οι Συνθήκες δεν αναγνωρίζουν στο Συμβούλιο την αρμοδιότητα να μεταβιβάζει σε οργανισμό της Ένωσης εξουσίες όπως οι προβλεπόμενες στο άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012.

- 70 Το Ηνωμένο Βασίλειο εξηγεί ότι κάθε απαγόρευση ανοιχτών πωλήσεων δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 1, του κανονισμού 236/2012 αφορά το σύνολο των προσώπων που πραγματοποιούν συναλλαγές με αυτό το μέσο ή αυτή την κατηγορία μέσων. Κατά συνέπεια, πρόκειται για μέτρο γενικής ισχύος το οποίο δεν μπορεί να ανατεθεί σε έναν τέτοιο οργανισμό.
- 71 Το Κοινοβούλιο επισημαίνει ότι τα άρθρα 290 ΣΛΕΕ και 291 ΣΛΕΕ πράγματι δεν προβλέπουν τη χορήγηση εξουσιών σε οργανισμό της Ένωσης. Οι διατάξεις αυτές, όμως, δεν ορίζουν ότι οι εξουσίες που μπορούν να απονεμηθούν σε έναν τέτοιο οργανισμό πρέπει να είναι πιο περιορισμένες σε σχέση με ό,τι ίσχυε πριν από τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης ΛΕΕ. Συνεπώς, το γεγονός ότι η Επιτροπή μπορεί να ασκεί εξουσίες δυνάμει των ανωτέρω άρθρων δεν αποκλείει τη δυνατότητα να χορηγηθούν άλλες αρμοδιότητες σε έναν τέτοιον οργανισμό.
- 72 Το Κοινοβούλιο εκτιμά ότι ο νομοθέτης της Ένωσης μπορεί να απονείμει εξουσίες σε κάποιον οργανισμό της Ένωσης για τη λήψη μέτρων εκτελεστικού χαρακτήρα σε τομείς που απαιτούν ιδιαίτερη τεχνική γνώση. Οι εξουσίες αυτές δεν πρέπει, όμως, να επιτρέπουν τη λήψη ρυθμιστικών μέτρων γενικής ισχύος που μπορούν να χαρακτηρισθούν «κανονιστικά» ή που απαιτούν πραγματική διακριτική εξουσία. Στο μέτρο που οι εξουσίες καθορίζονται από τον νομοθέτη της Ένωσης, έχουν εκτελεστικό χαρακτήρα και διέπονται από εκτιμήσεις επαγγελματικής, τεχνικής ή επιστημονικής φύσεως, δεν θίγουν τη θεσμική ισορροπία.
- 73 Το Συμβούλιο δέχεται ότι σε καμία διάταξη των Συνθηκών δεν γίνεται ειδική αναφορά σε μεταβίβαση εξουσιών σε κάποιον οργανισμό της Ένωσης. Τούτο, όμως, δεν συνεπάγεται ότι κάθε μεταβίβαση αυτού του είδους από τον νομοθέτη της Ένωσης αντιβαίνει στα άρθρα 290 ΣΛΕΕ και 291 ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, η φύση των μέτρων που μπορούν να ληφθούν από την ΕΑΚΑΑ δυνάμει του άρθρου 28 του κανονισμού 236/2012 είναι εντελώς διαφορετική από τη φύση των πράξεων που εκδίδονται δυνάμει των ανωτέρω διατάξεων της Συνθήκης ΛΕΕ.
- 74 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι το άρθρο 290 ΣΛΕΕ ορίζει μόνο διαδικαστικές προϋποθέσεις σχετικά με το ζήτημα του ελέγχου των εξουσιών που ανατίθενται στην Επιτροπή όσον αφορά την έκδοση πράξεων κατ' εξουσιοδότηση, των οποίων ο σκοπός είναι να «συμπληρώνουν ή [να] τροποποιούν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία της νομοθετικής πράξης».
- 75 Όσον αφορά εκτελεστικές πράξεις που μπορούν να εκδοθούν δυνάμει του άρθρου 291 ΣΛΕΕ, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι το άρθρο αυτό δεν θέτει κανέναν περιορισμό διαδικαστικής φύσεως, με εξαίρεση την υποχρέωση που υπέχει ο νομοθέτης της Ένωσης να θεσπίζει διατάξεις για την άσκηση των αρμοδιοτήτων αυτών.
- 76 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, σε αντίθεση με την ανάθεση οιονεί νομοθετικών εξουσιών, η οποία διέπεται από το άρθρο 290 ΣΛΕΕ, οι Συνθήκες δεν προσδιορίζουν αν επιτρέπεται να μεταβιβασθούν εκτελεστικές εξουσίες ούτε σε ποιο μέτρο μπορούν να μεταβιβασθούν. Όσον αφορά τις εκτελεστικές αρμοδιότητες, τα άρθρα 17 ΣΕΕ και 291 ΣΛΕΕ δεν αποκλείουν, καταρχήν, τη δυνατότητα που έχει ο νομοθέτης της Ένωσης και η Επιτροπή να μεταβιβάζουν τέτοιες αρμοδιότητες σε κάποιον οργανισμό που δεν περιλαμβάνεται στα θεσμικά όργανα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 77 Πρέπει να υπομνησθεί, καταρχάς, ότι το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 δεν συνεπάγεται μεταβίβαση εξουσιών προς την Επιτροπή αλλά προς όργανο ή οργανισμό της Ένωσης.
- 78 Υπό τις συνθήκες αυτές και προκειμένου να δοθεί απάντηση στον τρίτο λόγο ακυρώσεως το Δικαστήριο καλείται να αποφανθεί επί του ζητήματος αν η βούληση των συντακτών της Συνθήκης ΛΕΕ ήταν να θεσπίσουν με τα άρθρα 290 ΣΛΕΕ και 291 ΣΛΕΕ ένα αποκλειστικό νομικό πλαίσιο που

να επιτρέπει την απονομή μόνο στην Επιτροπή ορισμένων κατ' ανάθεση και εκτελεστικών αρμοδιοτήτων ή αν ο νομοθέτης της Ένωσης έχει τη δυνατότητα να ακολουθήσει άλλα συστήματα μεταβιβάσεως των εξουσιών αυτών σε όργανα ή οργανισμούς της Ένωσης.

- 79 Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι μολονότι οι Συνθήκες δεν περιλαμβάνουν καμία διάταξη σχετικά με την ανάθεση αρμοδιοτήτων σε όργανο ή οργανισμό της Ένωσης, εντούτοις πολλές διατάξεις της Συνθήκης ΛΕΕ προϋποθέτουν ότι αυτή η δυνατότητα υπάρχει.
- 80 Συγκεκριμένα, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, τα όργανα της Ένωσης επί των οποίων το Δικαστήριο ασκεί δικαστικό έλεγχο περιλαμβάνουν τα «όργανα» και τους «οργανισμούς» της Ένωσης. Οι κανόνες που διέπουν την προσφυγή για παράλειψη εφαρμόζονται και σε αυτούς, δυνάμει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ. Κατά το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν να υποβάλλουν προδικαστικά ερωτήματα ενώπιον του Δικαστηρίου σχετικά με το κύρος και την ερμηνεία των αποφάσεων των οργάνων αυτών. Οι πράξεις αυτές μπορούν επίσης να αποτελέσουν αντικείμενο ενστάσεως ελλείψεως νομιμότητας, δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ.
- 81 Αυτοί οι μηχανισμοί δικαστικού ελέγχου εφαρμόζονται στα όργανα και τους οργανισμούς που έχουν συσταθεί από τον νομοθέτη της Ένωσης, στους οποίους χορηγήθηκαν εξουσίες εκδόσεως πράξεων νομικά δεσμευτικών έναντι φυσικών και νομικών προσώπων σε συγκεκριμένους τομείς, όπως ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων, το Γραφείο Εναρμονίσεως στο Πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), το Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών, καθώς και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Ασφάλειας της Αεροπορίας.
- 82 Όσον αφορά την παρούσα υπόθεση, είναι σημαντικό να τονισθεί ότι το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 απονέμει στην ΕΑΚΑΑ ορισμένες εξουσίες λήψεως αποφάσεων σε έναν τομέα που απαιτεί ειδική επαγγελματική και τεχνική εμπειρία.
- 83 Αυτή, όμως, η απονομή εξουσιών δεν αντιστοιχεί σε καμία από τις περιπτώσεις που περιγράφονται στα άρθρα 290 ΣΛΕΕ και 291 ΣΛΕΕ.
- 84 Όπως επισημαίνεται στις σκέψεις 2 έως 4 της παρούσας αποφάσεως, το νομικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 καθορίζεται, ιδίως, από τους κανονισμούς 1092/2010, ΕΑΚΑΑ και 236/2012. Οι κανονισμοί αυτοί αποτελούν τμήμα ενός συνόλου ρυθμίσεων που υιοθετήθηκαν από τον νομοθέτη της Ένωσης, προκειμένου η Ένωση να μπορέσει, με δεδομένη την ολοκλήρωση των διεθνών χρηματοπιστωτικών αγορών και τον κίνδυνο μεταδοτικότητας των χρηματοοικονομικών κρίσεων, να εργαστεί υπέρ της διεθνούς χρηματοοικονομικής σταθερότητας, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 7 του κανονισμού 1092/2010.
- 85 Κατά συνέπεια, το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 δεν μπορεί να εξετασθεί μεμονωμένα. Αντιθέτως, το άρθρο αυτό πρέπει να θεωρηθεί ως τμήμα ενός συνόλου κανόνων που σκοπούν να παράσχουν στις αρμόδιες εθνικές αρχές και στην ΕΑΚΑΑ εξουσίες παρεμβάσεως για την αντιμετώπιση δυσμενών εξελίξεων που απειλούν τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα εντός της Ένωσης και την εμπιστοσύνη των αγορών. Για τον σκοπό αυτό οι ανωτέρω αρχές πρέπει να είναι σε θέση να επιβάλλουν προσωρινούς περιορισμούς στις ανοιχτές πωλήσεις ορισμένων χρηματοπιστωτικών αξιών ή στη σύναψη συμβολαίων ανταλλαγής πιστωτικής αθέτησης ή σε άλλες συναλλαγές, για την αποτροπή μιας ανεξέλεγκτης πτώσεως της τιμής των μέσων αυτών. Οι αρχές αυτές διαθέτουν υψηλό βαθμό επαγγελματικής εμπειρίας και συνεργάζονται στενά για την επίτευξη του στόχου της χρηματοοικονομικής σταθερότητας εντός της Ένωσης.
- 86 Επομένως, το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012, εξεταζόμενο σε συνδυασμό με τις λοιπές ρυθμίσεις που υιοθετήθηκαν στον τομέα αυτό, οι οποίες αναφέρθηκαν ανωτέρω, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι έρχεται σε αντίθεση προς το σύστημα μεταβιβάσεως εξουσιών που προβλέπουν τα άρθρα 290 ΣΛΕΕ και 291 ΣΛΕΕ.

87 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 114 ΣΛΕΕ

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 88 Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι σκοπός του άρθρου 28 του κανονισμού 236/2012 δεν είναι να παράσχει στην ΕΑΚΑΑ τη δυνατότητα λήψεως ατομικών μέτρων που απευθύνονται σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Αντιθέτως, τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν δυνάμει της ανωτέρω διατάξεως έχουν γενική ισχύ.
- 89 Κατά το Ηνωμένο Βασίλειο σε περίπτωση που γίνει παρά ταύτα δεκτό ότι το άρθρο 28 του ανωτέρω κανονισμού επιτρέπει στην ΕΑΚΑΑ να εκδίδει αποφάσεις απευθυνόμενες σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα, τότε το άρθρο αυτό υπερβαίνει τις εξουσίες που καθορίζονται στο άρθρο 114 ΣΛΕΕ. Η διάταξη αυτή δεν παρέχει στον νομοθέτη της Ένωσης την εξουσία να εκδίδει ατομικές αποφάσεις μη έχουσες γενική ισχύ ούτε του επιτρέπει να μεταβιβάζει στην Επιτροπή ή σε οργανισμό της Ένωσης την εξουσία εκδόσεως τέτοιων αποφάσεων.
- 90 Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει ότι αποφάσεις που απευθύνονται σε χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς οι οποίες αναιρούν αποφάσεις που έχουν ληφθεί από αρμόδιες εθνικές αρχές δεν μπορούν να θεωρηθούν μέτρα εναρμονίσεως του άρθρου 114 ΣΛΕΕ. Αντιθέτως, τέτοιες ατομικές αποφάσεις αποτελούν κανονιστική ρύθμιση θεσπιζόμενη από οργανισμό της Ένωσης με άμεσους αποδέκτες τους πολίτες των κρατών μελών.
- 91 Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι η έννοια της «εναρμονίσεως» κατά το άρθρο 114 ΣΛΕΕ περιλαμβάνει την εξουσία λήψεως ατομικών μέτρων, όταν τούτο απαιτείται. Εξάλλου, η Ένωση έχει την εξουσία να συστήνει οργανισμούς και να τους αναθέτει ορισμένες αρμοδιότητες στο πλαίσιο της εφαρμογής της ανωτέρω διατάξεως, εφόσον τέτοιοι οργανισμοί εντάσσονται σε κανονιστικό πλαίσιο το οποίο αποβλέπει στην προσέγγιση των διατάξεων που σχετίζονται με την εσωτερική αγορά.
- 92 Το Κοινοβούλιο επισημαίνει ότι η δυνατότητα που παρέχεται στην ΕΑΚΑΑ να μπορεί να παρεμβαίνει στη χρηματοπιστωτική αγορά της Ένωσης αναφέρεται στην περίπτωση που η εθνική δράση είναι ανεπαρκής ή ακατάλληλη. Έτσι, τα μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 28 του κανονισμού 236/2012 επιδιώκουν την πρόληψη, με εναρμονισμένο τρόπο, των κινδύνων που συνδέονται με τις ανοιχτές πωλήσεις και μεριμνούν για την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- 93 Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι το άρθρο 114 ΣΛΕΕ μπορεί να αποτελέσει νομική βάση για να εξουσιοδοτηθεί η ΕΑΚΑΑ να λαμβάνει ατομικά μέτρα. Συγκεκριμένα, το άρθρο αυτό, λαμβάνοντας υπόψη το γενικό πλαίσιο και τις ειδικές περιστάσεις του υπό εναρμόνιση τομέα, παρέχει στον νομοθέτη της Ένωσης ορισμένη διακριτική εξουσία ως προς τη μέθοδο προσεγγίσεως που κρίνεται ως η πλέον ενδεδειγμένη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου αποτελέσματος, ιδίως στους τομείς που χαρακτηρίζονται από ιδιαιτερότητες σύνθετης τεχνικής φύσεως.
- 94 Το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν από την ΕΑΚΑΑ στο πλαίσιο του άρθρου 28 του κανονισμού 236/2012 σκοπούν στην αντιμετώπιση κάποιας απειλής για την εύρυθμη λειτουργία και ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή για τη σταθερότητα του συνόλου ή μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση. Το άρθρο 28 ορίζει ότι η ΕΑΚΑΑ μπορεί να υιοθετήσει μέτρα παρεμβάσεως, μόνο εάν υπάρχουν διασυννοριακές συνέπειες και εφόσον δεν έχουν ληφθεί εθνικά μέτρα ή τα μέτρα που έχουν ληφθεί δεν είναι επαρκή.
- 95 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι το άρθρο 28, παράγραφος 1, του κανονισμού 236/2012 αναφέρεται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του κανονισμού ΕΑΚΑΑ, ο οποίος της επιτρέπει να απαγορεύσει ή να περιορίσει, υπό καθορισμένους όρους, ορισμένες χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες και οποίος

εκδόθηκε επίσης βάσει του άρθρου 114 ΣΛΕΕ. Συνεπώς, δύσκολα μπορεί να θεωρηθεί ότι το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 υπερβαίνει τις αρμοδιότητες που ανατίθενται στον νομοθέτη της Ένωσης από το άρθρο 114 ΣΛΕΕ.

- ⁹⁶ Η Επιτροπή εξηγεί ότι τα προβλεπόμενα στο άρθρο 28, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού μέτρα δεν πρέπει να εξετασθούν μεμονωμένα αλλά σε συνδυασμό με άλλες διατάξεις που διέπουν τον έλεγχο δραστηριοτήτων ανοιχτών πωλήσεων. Κατά συνέπεια, η αποστολή της ΕΑΚΑΑ είναι στενά συνδεδεμένη με τους κανόνες για την προσέγγιση διαφορετικών εθνικών διατάξεων στον τομέα αυτό.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- ⁹⁷ Πρέπει να παρατηρηθεί, καταρχάς, ότι ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως που προέβαλε το προσφεύγον αφορά μόνο την περίπτωση που το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στην ΕΑΚΑΑ να εκδίδει αποφάσεις ατομικού χαρακτήρα απευθυνόμενες σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα.
- ⁹⁸ Μολονότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 64 της παρούσας αποφάσεως, το άρθρο 28 του κανονισμού 263/2012 εξουσιοδοτεί την ΕΑΚΑΑ να εκδώσει, υπό αυστηρά καθορισμένες περιστάσεις, πράξεις γενικής ισχύος, δεν μπορεί εντούτοις να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο βάσει των εξουσιών που της ανατίθενται με το ανωτέρω άρθρο, η ΕΑΚΑΑ να οδηγηθεί στην έκδοση και αποφάσεων απευθυνόμενων σε συγκεκριμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα.
- ⁹⁹ Προκειμένου να δώσει απάντηση στον τέταρτο λόγο ακυρώσεως το Δικαστήριο πρέπει να αποφανθεί επί του ζητήματος κατά πόσο το καθεστώς παρεμβάσεως που θεσπίζεται από το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 114 ΣΛΕΕ.
- ¹⁰⁰ Όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 114 ΣΛΕΕ, πρέπει να υπομνησθεί ότι μια νομοθετική πράξη που εκδίδεται επ' αυτής της νομικής βάσεως πρέπει αφενός να περιλαμβάνει μέτρα σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών και αφετέρου να έχει ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- ¹⁰¹ Κατά συνέπεια, πρέπει να εξετασθεί αν το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 ανταποκρίνεται στις δύο αυτές προϋποθέσεις.
- ¹⁰² Καταρχάς, με την έκφραση «μέτρα σχετικά με την προσέγγιση» οι συντάκτες της Συνθήκης ΛΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη το γενικό πλαίσιο και τις ειδικές περιστάσεις του υπό εναρμόνιση τομέα, θέλησαν να απονείμουν στον νομοθέτη της Ένωσης ορισμένη διακριτική εξουσία ως προς τη μέθοδο προσεγγίσεως που κρίνεται ως η πιο ενδεδειγμένη για την επίτευξη του επιδιωκόμενου αποτελέσματος, ιδίως στους τομείς που χαρακτηρίζονται από ιδιαιτερότητες σύνθετης τεχνικής φύσεως (βλ. απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2005, C-66/04, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, Συλλογή 2005, σ. I-10553, σκέψη 45).
- ¹⁰³ Το Δικαστήριο έχει επισημάνει, συναφώς, ότι η διακριτική αυτή εξουσία μπορεί να ασκηθεί, για παράδειγμα, για την επιλογή της καταλληλότερης τεχνικής για την εναρμόνιση, όταν η επιδιωκόμενη προσέγγιση απαιτεί ιδιαίτερες τεχνικές και εξειδικευμένες αναλύσεις, καθώς και την εκτίμηση των εξελίξεων σε κάποιο συγκεκριμένο τομέα (βλ., συναφώς, προαναφερθείσα απόφαση Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, σκέψη 46).
- ¹⁰⁴ Εξάλλου, το Δικαστήριο στην απόφασή του της 2ας Μαΐου 2006, C-217/04, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου (Συλλογή 2006, σ. I-3771, σκέψη 44), επισημάνει, ιδίως, ότι σύμφωνα με την εκτίμηση του νομοθέτη της Ένωσης ενδέχεται να κριθεί αναγκαία η ίδρυση κάποιου οργανισμού της Ένωσης, προκειμένου αυτός να συμβάλει στην εφαρμογή μιας διαδικασίας εναρμονίσεως.

- 105 Έτσι, ο νομοθέτης της Ένωσης κατά την επιλογή της τεχνικής για την εναρμόνιση και λόγω της διακριτικής εξουσίας της οποίας απολαύει όσον αφορά τα μέτρα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 114 ΣΛΕΕ, μπορεί να αναθέτει σε όργανο ή οργανισμό της Ένωσης αρμοδιότητες που αφορούν την υλοποίηση της επιδιωκόμενης εναρμονίσεως. Αυτό ισχύει, ιδίως, όταν τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν πρέπει να στηρίζονται σε ιδιαίτερη επαγγελματική και τεχνική εμπειρία, καθώς και στην ικανότητα αντιδράσεως ενός τέτοιου οργανισμού.
- 106 Στο μέτρο που το προσφεύγον προβάλλει, ιδίως, ότι το άρθρο 114 ΣΛΕΕ δεν μπορεί να αποτελέσει τη νομική βάση για την έκδοση πράξεων νομικά δεσμευτικών έναντι ιδιωτών, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο στην απόφασή του της 9ης Αυγούστου 1994, C-359/92, Γερμανία κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1994, σ. I-3681, σκέψη 37), έκρινε ότι σε ορισμένους τομείς είναι πιθανό μόνη η προσέγγιση των γενικών κανόνων να μην επαρκεί για τη διασφάλιση της ενότητας της αγοράς. Συνεπώς, η φράση «μέτρα σχετικά με την προσέγγιση» πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει την εξουσία του νομοθέτη της Ένωσης να θεσπίζει μέτρα σχετικά με ένα προϊόν ή με μια κατηγορία συγκεκριμένων προϊόντων και, ενδεχομένως, ατομικά μέτρα σχετικά με τα προϊόντα αυτά.
- 107 Το Δικαστήριο υπογράμμισε, συναφώς, στη σκέψη 44 της προαναφερθείσας αποφάσεώς του της 2ας Μαΐου 2006, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, ότι από κανένα στοιχείο του άρθρου 114 ΣΛΕΕ δεν συνάγεται ότι τα μέτρα που θεσπίζει ο νομοθέτης της Ένωσης βάσει του άρθρου αυτού πρέπει να έχουν ως μόνους αποδέκτες τα κράτη μέλη.
- 108 Είναι σημαντικό να επισημανθεί ότι με το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να προβλέψει, απέναντι σε σοβαρές απειλές κατά της εύρυθμης λειτουργίας και της ακεραιότητας των χρηματοπιστωτικών αγορών ή της σταθερότητας του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση, έναν κατάλληλο μηχανισμό που θα επιτρέπει, ως ύστατο μέτρο και σε όλως ειδικές καταστάσεις, τη λήψη μέτρων με ισχύ σε ολόκληρη την Ένωση, τα οποία μπορούν να λάβουν, αν χρειαστεί, τη μορφή αποφάσεων με αποδέκτες ορισμένους συμμετέχοντες στις αγορές αυτές.
- 109 Από την αιτιολογική σκέψη 1 του κανονισμού 236/2012 προκύπτει, συναφώς, ότι οι αρμόδιες αρχές σε αρκετά κράτη μέλη έλαβαν έκτακτα μέτρα για τον περιορισμό ή την απαγόρευση των ανοιχτών πωλήσεων για ορισμένες ή όλες τις κινητές αξίες, λόγω απειλών κατά της βιωσιμότητας χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και παρεπόμενων συστημικών κινδύνων. Εξάλλου, διευκρινίζεται ότι τα μέτρα που ελήφθησαν από τα κράτη μέλη διαφέρουν, διότι η Ένωση δεν διαθέτει κοινό κανονιστικό πλαίσιο για τον έλεγχο των ανοικτών πωλήσεων.
- 110 Ο νομοθέτης της Ένωσης διευκρίνισε, επίσης, στην αιτιολογική σκέψη 3 του κανονισμού 236/2012 ότι είναι σκόπιμο και αναγκαίο οι διατάξεις του κανονισμού αυτού να λάβουν τη νομοθετική μορφή κανονισμού, για να εξασφαλιστεί ότι οι διατάξεις που επιβάλλουν απευθείας υποχρεώσεις στους ιδιωτικούς φορείς να κοινοποιούν και να δημοσιοποιούν τις καθαρές αρνητικές τους θέσεις σχετικά με ορισμένα μέσα και σχετικά με τις ακάλυπτες ανοιχτές πωλήσεις θα εφαρμόζονται ενιαία σε ολόκληρη την Ένωση. Η μορφή του κανονισμού κρίθηκε αναγκαία για να παρασχεθεί στην ΕΑΚΑΑ η εξουσία συντονισμού των μέτρων που λαμβάνονται από τις αρμόδιες αρχές ή για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων από την ίδια στον τομέα αυτό.
- 111 Εξάλλου, ο νομοθέτης της Ένωσης υπογράμμισε στην αιτιολογική σκέψη 5 του κανονισμού 236/2012 ότι, για να τεθεί τέρμα στην παρούσα κατακερματισμένη κατάσταση στην οποία ορισμένα κράτη μέλη έχουν λάβει αποκλίνοντα μέτρα και για να περιοριστεί η πιθανότητα λήψεως αποκλινόντων μέτρων από τις αρμόδιες αρχές, είναι σημαντικό να εναρμονισθούν τα μέσα αντιμετώπισης ενδεχομένων κινδύνων από τις ανοικτές πωλήσεις και τα συμβόλαια ανταλλαγής πιστωτικής αθέτησης.

- 112 Το άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 σκοπεί, πράγματι, στην προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την εποπτεία ορισμένων αξιών και τον έλεγχο, σε καθορισμένες καταστάσεις, ορισμένων εμπορικών συναλλαγών με αντικείμενο τις αξίες αυτές, δηλαδή καθαρές αρνητικές θέσεις σε συγκεκριμένο χρηματοπιστωτικό μέσο ή σε συγκεκριμένη κατηγορία χρηματοπιστωτικών μέσων.
- 113 Δεύτερον, όσον αφορά την προϋπόθεση που τίθεται στο άρθρο 114 ΣΛΕΕ, κατά την οποία τα μέτρα προσεγγίσεως που λαμβάνει ο νομοθέτης της Ένωσης πρέπει να έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς, είναι σημαντικό να υπομνησθεί ότι το Δικαστήριο, στη σκέψη 42 της προαναφερθείσας αποφάσεώς του της 2ας Μαΐου 2006, Ηνωμένο Βασίλειο κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, υπογράμμισε ότι το άρθρο αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως νομική βάση μόνο στην περίπτωση που από τη νομική πράξη προκύπτει πράγματι, με βάση αντικειμενικά κριτήρια, ότι σκοπός της είναι η βελτίωση των προϋποθέσεων για την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- 114 Στην αιτιολογική σκέψη 2 του κανονισμού 236/2012 επισημαίνεται, συναφώς, ότι ο σκοπός του τελευταίου είναι η διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και η βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας της, ειδικά όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές αγορές. Ο νομοθέτης της Ένωσης έκρινε, επομένως, σκόπιμο να θεσπιστεί ένα κοινό κανονιστικό πλαίσιο όσον αφορά τις απαιτήσεις και τις εξουσίες που σχετίζονται με τις ανοικτές πωλήσεις και τα συμβόλαια ανταλλαγής πιστωτικής αθέτησης και να εξασφαλιστεί καλύτερος συντονισμός και συνοχή μεταξύ των κρατών μελών, όταν πρέπει να ληφθούν μέτρα σε εξαιρετικές καταστάσεις. Συνεπώς, η εναρμόνιση των κανόνων για τις συναλλαγές αυτές σκοπεί στην αποτροπή της δημιουργίας εμποδίων στην εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και της επιμονής των κρατών μελών να εφαρμόζουν αποκλίνοντα μέτρα.
- 115 Πρέπει να προστεθεί ότι, κατά την αιτιολογική σκέψη 33 του ανωτέρω κανονισμού, μολονότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές είναι συχνά οι πλέον κατάλληλες για την παρακολούθηση και την άμεση αντίδραση σε κάποια ανεπιθύμητη εξέλιξη, η ΕΑΚΑΑ θα πρέπει να έχει επίσης την εξουσία να λαμβάνει μέτρα όταν οι ανοικτές πωλήσεις και άλλες σχετικές δραστηριότητες απειλούν την εύρυθμη λειτουργία και την ακεραιότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών ή τη σταθερότητα του συνόλου ή μέρους του χρηματοπιστωτικού συστήματος στην Ένωση, εφόσον υπάρχουν διασυνοριακές συνέπειες και οι αρμόδιες αρχές δεν έχουν λάβει επαρκή μέτρα για την αντιμετώπιση μιας τέτοιας απειλής.
- 116 Συνεπώς, οι εξουσίες που προβλέπονται στο άρθρο 28 του κανονισμού 236/2012 έχουν πράγματι ως αντικείμενο τη βελτίωση των όρων της εγκαθιδρύσεως και της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς στον χρηματοπιστωτικό τομέα.
- 117 Από το σύνολο των σκέψεων που προηγήθηκαν συνάγεται ότι το άρθρο 28 του ανωτέρω κανονισμού πληροί τις δύο προϋποθέσεις του άρθρου 114 ΣΛΕΕ. Συνεπώς, αυτό αποτελεί κατάλληλη νομική βάση για την έκδοση του άρθρου 28.
- 118 Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος αναίρέσεως είναι απορριπτέος.
- 119 Από το σύνολο των σκέψεων που προηγήθηκαν προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 120 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι καθών ζήτησαν την καταδίκη του Ηνωμένου Βασιλείου και το τελευταίο ηττήθηκε, αυτό πρέπει να

καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα. Το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία και η Επιτροπή, που παρενέβησαν υπέρ των καθών, φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, σύμφωνα με το άρθρο 140, παράγραφος 1, του ανωτέρω κανονισμού.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.**
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, η Ιταλική Δημοκρατία και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

(υπογραφές)